

РЕШЕНИЕ

№ 7056

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1480** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Г. И. Н., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 13, чрез адв. Т. Б., срещу Решение № 20203475 от 27.10.2021 г., постановено по НАХД № 5232/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 121-ти състав. Със същото е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-004226/12.03.2021г. на началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ /ПП/, с което на Г. И. Н. на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП е наложена глоба от 20 лева за нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, както и глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3 б. „в“ от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По същество твърденията са, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение, проверката от първостепенния съд била формална и повърхностна, следствие на което е достигнато

до неправилни крайни изводи. Претендира отмяна на постановеното решение и отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който моли решението на СРС да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 09.12.2020г. около 15,30 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение [улица], Г. И. Н. управлявал личния си автомобил „Нисан К.“ с рег. [рег.номер на МПС] и срещу № 45А при извършване на маневра „заден ход“ е реализирал ПТП с намиращия се зад него лек автомобил „БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] . След това напуснал мястото на произшествието, без да уведоми компетентните органи.

За установеното нарушение е съставен АУАН с бл. № АА 770515/25.02.2021г., който е надлежно връчен на Н.. По така съставеният АУАН е издадено НП № 21-4332-004226/12.03.2021г.

От правна страна Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, засягащи правото на защита на жалбоподателя /настоящ касатор/. Наказателното постановление е издадено от материално компетентно лице, при съблюдаване сроковете по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Според СРС НО, 121-ти състав законосъобразно е ангажирана отговорността на Н., предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Касационната инстанция приема, че оспореното решение е допустимо, но неправилно. При постановяването му е допуснато съществено нарушение на процесуалния закон. – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1 т.2 вр. ал.3 т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

Неоснователни са доводите за нарушение по чл. 42, т. 4 и чл.57 от ЗАНН, т.к. в АУАН с бл. № АА 770515/25.02.2021г., /както и в НП № 21-4332-004226/12.03.2021г./ достатъчно точно и ясно са описани нарушението и обстоятелствата, при които е осъществено. Вярно е, че в АУАН липсва описание на щетите, причинени на другото ППС /л.а. „БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] /, но последното не е съществено, тъй като отговорността на касатора е ангажирана не за конкретно причинени щети, а за това, че е напуснал местопроизшествието при условията на чл. 123, ал. 3 т. „в“ от ЗДВП, както и че е създал опасност при движение на заден ход – чл. 40, ал. 1 от ЗДВП.

Настоящата инстанция намира, че първостепенният съд е постановил решението си при превратно обсъждане на събраните по делото доказателства, което е довело до необоснованост на изводите за доказаност на административните нарушения.

Видно от мотивите на оспорения акт, съдът лаконично е приел, че вменените на жалбоподателя противоправни деяния се установяват по безспорен начин от показанията на свидетеля Планинска, изготвения протокол за ПТП и скица на местопроизшествие. Извън вниманието на съда е останало обстоятелството, че всички писмени доказателства, на които основава своите изводи, са съставени на база единствено и само сведенията, получени от свидетеля Планинска, която е другият участник в произшествието. Като такъв, същият е пряко заинтересован от изхода на делото. Това е налагало, преди да бъдат кредитирани с доверие, неговите показания да бъдат надлежно проверени. Вместо това, съдът безкритично е приел в подкрепа на посочените при разпита факти, създадените въз основа на заявеното от свидетеля, производни доказателства. Показанията на актосъставителя, освен че не са обсъдени, също не са достатъчни да обосновават извод за доказаност на обвинението, доколкото същият не е очевидец на инцидента и практически е преповторил отразеното в изготвената докладна записка. Дори и да се приеме, че авторът на записката, който не е разпитан в хода на съдебното следствие, непосредствено е възприел нанесените щети върху автомобила на Планинска, следва се отчете, че последният не е наблюдавал механизма на настъпване на произшествието и поведението на участниците в него. Ето защо, не би могъл да дава сведения за фактите, свързани с предмета на доказване – каква маневра е осъществена, от кого, къде, налице ли е спор между участниците в произшествието и какво е било поведението на всеки от тях след това. В хода на административнонаказателното производство не са събрани други доказателствени средства – разпит на свидетели–очевидци, записи от видеокамери, автотехническа експертиза и др., с помощта на които да се установи или отрече извършването на процесните деяния и тяхното авторство. Горното е било наложително още повече, предвид обстоятелството, че в декларация от 25.02.2021г. жалбоподателят описва коренно противоположна фактическа обстановка от тази, твърдяна от другия участник в ПТП. Последният декларира, че другият автомобил го е ударил и че страничното огледало на неговата кола, а не на втората, е повредено, че между водачите не е имало спор относно причините за произшествието и не на последно място, че на неговото предложение да сигнализират органите на МВР, свидетелят Планинска изрично е заявила, че няма нужда да го правят.

За пълнота следва да бъде посочено, че приобщаването в настоящото производство на записите от проведените разговори между М. Планинска и служители на Дирекция

„Национална система 112“ също не попълва дефицита на доказателства, обосноваващи извод за доказаност на административното обвинение. При възпроизвеждането на записа, настоящата инстанция констатира, че сведенията, дадени от лицето при подаване на сигнал за произшествие, не съдържат достатъчна конкретика относно мястото на извършване на деянието. В същите се прави изложение на факти за поведението на другия участник в произшествието, което, както бе посочено по-горе, не намира опора в останалите доказателства по делото, доколкото същите произтичат единствено от даденото от свидетеля описание.

Предвид изложеното, съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство не са установени по безспорен начин вмененията на жалбоподателя нарушения. Районният съд е достигнал до обратен извод, в резултат на неправилна дейност по събиране и анализ на приобщените по делото доказателства, която пък от своя страна е довела до немотивираност на съдебния акт. Последното представлява касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1 т.2 вр. ал.3 т.2 от НПК, за отмяна на оспореното решение и такава на обжалваното НП.

Предвид изхода на правния спор, претенцията на касатора за присъждане на сторените по делото разноски е основателна и следва да бъде уважена. В тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени сторените по делото разноски пред АССГ – в размер на 1250 лева, от които 450 - за изготвяне и депозиране на жалба и 800 – за процесуално представителство.

Водим от горното, X.-ти касационен състав на Административен съд – София град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20203475 от 27.10.2021 г., постановено по НАХД № 5232/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ти състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 21-4332-004226/12.03.2021г. на началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи ДА ЗАПЛАТИ на Г. И. Н., ЕГН: [ЕГН] сторените в производството пред АССГ разноски в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

